

han ønskede at være Minister. Derfor synes jeg, det er Affektation af ham at sige: Jeg vil lige saa gerne pakke sammen i Dag som i Morgen. Jeg vil haabe, at Ministeren ikke vil gøre det, før han har realiseret de Ideer, som han forhaabentlig sidder inde med.

Jeg vender mig saa til det ærede Medlem fra Kellerrup (Leth Espensen), hvis Tale blev hørt — af mig desværre kun læst. Det glæder mig, at han har det klare Blik for, at Reformpartiet virkelig trænger til at vandre i Ørkenen, og at det var nødvendigt, at dette Partis Magt maatte have en Ende, og det var nødvendigt, at de andre Partier, der støttede sig paa det, lærte, at det ikke var sikkert at gøre det, det ødelagde dem, der støttede sig paa det. Men Maalet er i alt Fald for mig ikke længere det politiske. Maalet er ikke, mener jeg, efter alt, hvad der er sket i de sidste 9 Aar, om vi have konservative eller radikale Ministre. Naar jeg skal være ærlig, er jeg lige glad med Ministrenes Partifarve. Det, jeg tror vi trænge til, er dygtige og ansvarsfulde Ministre. Som Nellemann en Gang sagde: Danmark trænger til at blive regeret og ikke blot administreret. Hvorvidt de Ministre, der sidde, ere dygtige eller ikke, har jeg ikke nogen Mulighed for at bedømme. Det skyldte de os Beviset for. Jeg vil vedblivende haabe, at mine nærmeste Venner ville give Ministrene Tid til at føre dette Bevis for Dygtighed. Men naturligvis, hvis det høje Ministerium vil gaa hen og begaa Selvmord, naa ja, saa er der ikke noget at gøre ved det, det strider i alt Fald mod mine Anskuelser at forhindre Folk i at begaa Selvmord. Men hvis Ministeriet vil opføre sig fornuftigt og skikkeligt, er der ingen, der vil det noget ondt. Saa vidt jeg kan forstaa, ønske vi alle 114 Ministeriet et langt Liv, længere, end det egentlig fortjener.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Jeg vil give ham min ærbødigste Kompliment. Jeg har ganske vist ikke haft den Glæde at høre det ærede Medlem, men jeg har læst hans Artikler i „Social-Demokraten“, hvor han støtter Regeringen, og jeg maa udtale min Beundring over den Maade, hvorpaa han optræder som dækkende over de smaa Fejl, glattende over de noget større og fremhævende med Kursiv de smukke Egenskaber, kort sagt, en rigtig god og tro Rigshund for det højtærede Ministerium. Hidtil have vi set

det ærede Medlem temmelig bidsk, og nu se vi ham, som sagt, optræde beskyttende. Men jeg tilstaar, at jeg vilde, hvis jeg var den højtærede Konseilspræsident, hellere ligne det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer), hvis Rigshund, som bekendt, var af Puddelracen. Den er noget bedre end den danske Hund, for den danske Hund kan undertiden blive ond og bidsk.

Med det samme vil jeg gribe Lejligheden, mens jeg er ved det ærede Medlems journalistiske Virksomhed, til at takke ham for en Kritik over mig, han har fremsat i sit Blad. Jeg synes, der var god Mening i den. Jeg havde nemlig begaaet den Fejl sidste Gang, jeg talte her, ikke at have mine Noter til den sidste Trediedel af min Tale forberedte, og Følgen var, at jeg talte alt for længe og alt for trættende. Det ærede Medlem gjorde mig opmærksom derpaa i sit Blad, og det takker jeg ham for. Men jeg beder det ærede Medlem gribe i sin egen Barm. Da jeg kom ind i Rigsdagen var det ærede Medlem en af de mest yndede Talere herinde, men nu taber det ærede Medlem undertiden — og ikke helt uden egen Skyld — sit Hold paa Forsamlingen, og det er maa-ske, fordi han begaar den samme Fejl som jeg. Jeg takker det ærede Medlem, fordi han har gjort mig opmærksom derpaa. Jeg skal tage Lære deraf og haaber, at ogsaa det ærede Medlem vil gøre det.

Sluttelig skal jeg overfor den højtærede Udenrigsminister gøre den Bemærkning, at jeg personlig beklager, at den højtærede Udenrigsminister har følt sig nødsaget til at afskedige Bolivias Generalkonsul, Hr. Siim, fordi jeg ved, at han er en patriotisk og velmenende Mand. Men jeg ønsker dog at sige, at der i denne Beklagelse af hans Afskedigelse ikke ligger nogen Grad af Misbilligelse.

Rode: Inden jeg gaar over til at fremsætte nogle politiske Bemærkninger i Anledning af Debatten, har jeg et Spørgsmaal af upolitisk Art at fremsætte. Det er dog ikke lokalt i den Forstand, at det kun vedrører min Valgkreds, og heller ikke i den Forstand, at det er et Spørgsmaal af forholdsvis underordnet Betydning. Det er et Spørgsmaal, som angaar en ret stor Del af Sjælland, nemlig alle de Egne, der beskylles af Isefjordens Vande. Der er her i Tinget af en af de fem Folketingsmænd, der repræsenterer valgkredsene omkring Isefjorden, indgivet et Andragende om, at Staten vil bekoste Uddybningen af